

Cum am descoperit Cuvântul lui Dumnezeu

Marturia fostului preot romano-catolic

Enrique Fernández

M-am născut în 1929 în Madrid, într-o casă părintească foarte pioasă. Am studiat timp de 12 ani în *Seminario Metropolitano* din Oviedo. După ordinarea mea în 30 mai 1954 am devenit duhovnic romano-catolic într-o mănăstire de femei din Navelgas, un sat liniștit din Asturias, Spania. Seara îl vizitam de obicei pe preotul din sat, un om în vârstă sociabil și prietenos. Într-o seară din 1960 mi-a arătat o broșură cu titlul „Darul“ (un rezumat al autobiografiei fostului preot catolic canadian, Charles Chiniquy). L-am rugat să mi-o împrumute ca s-o citesc.

Broșura a trezit în mine dorința profundă de a citi Biblia. Voiam să știu dacă existau deosebiri esențiale între Biblia protestantă și cea catolică. Folosindu-mă de alt nume, am scris la adresa dată pe broșură și am cerut o Biblie sau un Nou Testament.

Am început să studiez Noul Testament, în special cartea Faptelor și cartea Evrei. În timp ce făceam lucrul acesta, a crescut în mine convingerea că Biserica romano-catolică a deviat de la Biblie și preoția ei a uzurpat locul care I se cuvine lui Cristos.

Studiul Cuvântului lui Dumnezeu a devenit o aventură captivantă pentru mine. Cu cât citeam mai mult în el, cu atât mai limpede am simțit adevărul din Evrei 4:12:

„Cuvântul lui Dumnezeu este viu și puternic și mai tăietor decât orice spadă cu două tăișuri, care străpunge până acolo încât desparte sufletul de spirit, încheieturile de măduvă, și este un judecător al gândurilor și al intențiilor inimii“.

Teologie în loc de Biblie

În timpul celor patru ani de studii teologice nu citisem niciodată Biblia cu seriozitate. O foloseam doar ca lucrare de referință în studiul dogmelor romano-catolice.

Cunoșteam numai pasajele care apăreau în liturghie și în textele breviarului [carte de rugăciune pentru clerici] romano-catolic.

Salvarea, spune Biserica Romano-catolică, depinde de absoluțiunea [iertarea] păcatelor făcută de un preot. Oricine refuză să-și spovedească preotului păcatele mortale este condamnat pentru eternitate. Dar n-am putut găsi nici în cartea Faptelor, nici în vreo altă carte din Noul Testament vreo afirmație care să confirme aceasta. Toți acești scriitori inspirați subliniază că omul trebuie să se adreseze direct lui Dumnezeu pentru iertarea păcatelor sale.

Pe de altă parte, în Evrei am citit foarte clar că Cristos a fost oferit ca sacrificiu pentru păcătos odată pentru totdeauna. Eu m-am întrebat: „Cum a îndrăznit atunci Conciliul din Trent să declare în 1562 că în liturghie Cristos Se oferă pe Sine prin mâinile unui preot ca sacrificiu adevărat și real lui Dumnezeu?“

Numai credința

Am descoperit de asemenea că îndreptățirea se făcea numai prin credință și m-am întrebat de ce n-am găsit pacea sufletului în Biserica Romano-catolică, oare nu din cauză că așteptasem s-o câștig ca răsplată pentru propriile mele eforturi? *„Dar celui ce nu lucrează, crede însă în Cel care îl îndreptățește pe nelegiuit, credința lui îi este considerată ca dreptitudine [conformare cu standardul divin]“* (Romani 4:5).

În felul acesta am înțeles dintr-o dată că Iesus Cristos nu cerea nimic de la mine și am renunțat la orice străduință de a-mi câștiga singur salvarea. Astfel, Iesus Cristos a devenit singurul meu Domn și Salvator.

Evoluția ulterioară

Prin Misiunea Evanghelică Spaniolă din Olanda am ajuns în contact cu un spaniol care fusese și el mai înainte preot romano-catolic. El m-a îndrumat spre fundația olandeză „In de Rechte Straat“ (Pe strada dreaptă). Această organizație creștină îi ajuta de mai mulți ani pe preoții care părăseau Biserica Romano-catolică ca să înțeleagă principiile Reformei din secolul 16 și să se întoarcă la învățăturile Bibliei.

În 2 mai 1961 am sosit în Bruxelles. Mai târziu m-am dus la Hilversum, Olanda. Pe urmă am trimis arhiepiscopului meu o scrisoare în care i-am zis: „Am descoperit Cuvântul lui Dumnezeu, și Iesus Cristos mi S-a revelat ca singurul meu Domn și Salvator. Roma afirmă că Cristos este punctul central al catolicismului, dar în realitate această Biserică I-a întors lui Cristos spatele“.

După aceea am studiat în San Jose, Costa Rica, la Seminarul Teologic din America de Sud (*Latin American Theological Seminary*), pe care l-am absolvit în 25 noiembrie 1963 cu o diplomă academică. În fine, am petrecut mai multe luni în Guatemala în consfătuire cu Sinodul Bisericii Luterane din Missouri înainte de a mă duce în Statele Unite, unde am predicat evanghelia printre imigranții de origine hispanică începând cu data de 1 iunie 1964.

Scopul și dorința mea

Dorința mea fierbinte este să-L servesc pe Domnul Iesus Cristos, să aduc oamenilor evanghelia grației divine și să le povestesc ce lucruri mari a făcut Domnul în viața mea. Ceea ce a făcut pentru mine, El poate face și pentru tine.

„Ieșiți afară din ea, poporul Meu, ca să nu vă faceți părtași păcatelor ei“ (Apocalipsa 18:4). *„De aceea, convertiți-vă și pocăiți-vă, ca să vi se șteargă păcatele“* (Fapte 3:19).

(Traducător: Olimpiu S. Cosma)

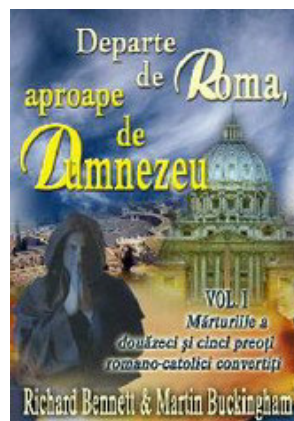
Aceasta marturie este preluata din cartea
De parte de Roma, aproape de Dumnezeu - Volum I
Richard Bennett / Martin Buckingham, editori

Marturiile a 25 de preoti romano-catolici convertiti

Vol. I

Format A5

188 pag.

Ea se poate obtine direct de la editura:

AGAPE
str. Podului nr. 8
Fagaras/BV, 505200
ROMÂNIA

www.edituraagape.ro

sau in librariile crestine din toata tara.

Iar in Elveția de la:

CLKV
Hochstrasse 180
CH-8330 Pfäffikon ZH
ELVEȚIA

kontakt@clkv.ch

www.clkv.ch